

ва въ безусловното распоръждание на майсторътъ, който знаеъ безисходното положение и то земалъ, като назначавалъ произволно условията. Селянинъ, който гладувалъ въ селото не намървалъ облегчение и въ градътъ.

Изъ всичкитъ аристократии, които отровлявали животъта на французския пролетаръ, по всъка въроятностъ, занаятчийската аристократия била най тъжка; нейното съществуване съврзвало на простия човекъ ръжетъ и краката, осъвнъ това, по най радикаленъ начинъ събарало най дълбоките основи на пародния характеръ. На пролетарътъ дохождало да чувствува завистъ и ненавистъ не само къмъ богатия и знатния, но и къмъ свояте братъ сиромахъ, само ако той ималъ право да ся запимава съ такава работа, която за простия пролетаръ съставлявала запретенъ плодъ. Съ богатия и знатния, пролетарътъ ся сръщалъ ръдко; богатия и знатния той виждалъ отъ далечъ а накъ привилегирования сиромахъ той сръщалъ на всъка стъпка и всъка такава сръща отровлявала раните му и по много поднала враждебните му чувства. До като пролетарътъ стоялъ подъ сънката, до тогава никой не обръщалъ внимание на чувствата и на всички съставъ на характерътъ му; злобата му била смъшна, и страданията му възбудждавали само презрѣние; по когато пролетарътъ подъ забълъжителното име *санкюлотъ* станалъ важно лице, тогава плувнали на върхътъ всичките чувства посъянни въ душата му отъ въковетъ на притеснението, тогава систематическия му раз-